

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXX. évfolyam 8. szám

2026. augusztus

„Jézus Krisztus mondja: Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.”

János 10:10/b

Egyházunk 2026. évi jeligéje:

***„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –:
békeséget és nem romlást tervezek,
és reményteljes jövőt adok nektek.” Jeremiás 29:11***

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 2-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet lesz: igét hirdet **Schauermann Tamás**
- 9-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igét hirdet **Hanula Hanga**
- 9-én, vasárnap 10 órakor a **Kossuth Rádióban metodista istentisztelet** lesz
- 16-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz, igét hirdet **Sztupkai Mihály**
- 20-23-ig **Országos Metodista Tábor** lesz **Vajtán**
- 21-én, pénteken **Metodista rádiós félóra** műsor lesz a Kossuth Rádióban 14 óra 30 perckor.
- 23-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igét hirdet **Schauermann Tamás**
- 30-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igét hirdet **Dr. Thalyné Kurdi Éva**

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.
- Csütörtöki **házikör** 17 órakor van, változó helyszínnel
- Csütörtökön este 18 órától **fiatal felnőttek órája**
- Pénteken 16³⁰ órakor **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban a könyvtárban (Köztársaság tér 2/b.)
- Vasárnap 16 órakor **Hidason** istentisztelet.
- Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**
- Pécsett a vasárnapi **istentiszteleteket** közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán: <https://www.facebook.com/pecsimetodista>, és <http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon.
- Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Születésnaposoknak

*Isten áldja meg életed éveit.
Tekintsen jóságával a bőség és a szükség
éveire is. Isten tartsa meg és őrizze meg
álmaidat és reménységeidet. Isten simítsa végig
gyengéden arcodat, és gyógyítsa minden
sebesülésedet. Vegyen szeretettel karjaiba,
és vezessen el a szeretet országába.*

H. Strack

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a hétköznapijaikban!

A hála haszna

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt...” Filippi 4:6

A helyesen imádkozó hívő Isten imádása után még mindig nem a kéréseit sorolja, hanem hálát ad: *„hálaadással tárjátok fel kéréseiteket...”*

Miért van erre szükség? Azért, hogy lássuk, mi mindent kaptunk már eddig Istentől, mi mindent cselekedett ő a világ teremtésétől máig, milyen gazdagon ajándékozott meg minket is minden érdem nélkül. Aki hálát ad, az feltekint az ajándékokról az ajándékozóra. Annak megnyílik a szeme, és tud számolni a cselekvő Istennel. Annak Isten maga lesz fontossá, nemcsak ajándékai, s felismeri, hogy az ajándékozó több, mint ajándékainak összessége.

A hálaadás megerősíti azt a bizonyosságunkat is, hogy az az Isten, aki eddig ennyi jót tett velünk, ezután is meg tud tenni és adni bármit. Hiszen ő a mi szerető Atyánk, aki jól tudja, mire van szükségünk, mielőtt kérnénk tőle (Máté 6,8).

A hitünket erősíti, ha nem unjuk meg megköszönni újra és újra a legnagyobb ajándékát, azt, hogy „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (János 3,16); ha megköszönjük, hogy „aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” (Róma 8,32).

Egészen másként fogjuk a kéréseinket Isten elé terjeszteni, és egészen más kéréseket fogunk megfogalmazni, ha bővülködünk a hálaadásban. Nem véletlenül buzdít a zsoltáros: „Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsoltár 103,2)

Imádkozzunk ma úgy, hogy csak a köszönetünket mondjuk el Istennek!

C SERI K Á L M Á N : K E G Y E L E M H A R M A T J A

Valami megmozdul a szívben...

*Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót,
mint a pogányok, akik azt gondolják,
hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg. Máté 6:7*

Valami megmozdul a szívben,
és tudom, te érted, Uram.
Szavak nélkül is
szárnyra kel a lelkem,
s repül tehozzád, boldogan.
Hogy szüntelen imádsággá
legyenek a mindennapok,
és szavakkal, szavak nélkül,
lélekkel,
ami a legfontosabb végül,
hirdessék:
Uram, a tiéd vagyok.
Ámen

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Gondolatok a Zsoltárokhoz

A Zsoltárok könyve egyike azoknak, amelyek nagyon szoros kapcsolatot teremtenek az Ószövetség 39 könyve és az Újszövetség 27 könyve között. Ez abban is kifejezésre jut, hogy az Újszövetség külön könyvként való kiadásakor gyakran a 150 Zsoltárt is csatolják.

Egyszer olvastam egy kezdő bibliaolvasóknak szóló tanácsot (talán dr. Gyökössy Endre ref. lelkész és pszichológus egyik könyvében írja), hogy a

Bibliával való ismerkedést célszerű az evangéliumokkal és a Zsoltárokkal kezdeni.

Az Újszövetség szövegeiben gyakran találunk zsoltáridézeteket. Az Újszövetség összesen 104 zsoltáridézetet tartalmaz.

Maga az Úr Jézus élete legválságosabb perceiben, a kereszten is zsoltáridézetekkel imádkozik Istenhez. Lukács 23:46-ban *„Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet”* (31. Zsoltár 6. verse), Márk 15:34-ben: *„Én Istenem, én Istenem miért hagytál el engem”* (22. Zsoltár 2. vers).

A zsoltár szó maga a zsidó hagyományból indul, ahol az „Énekek könyve” nevet viselte, ebből lett görög fordításban Psalterion, másként Zsoltárok könyve. Innen a Psalter magyarosítva a Zsoltár szó, ami tehát végső soron énekgyűjteményt jelent.

Annak ellenére, hogy a Zsoltárok kb. 800 év alatt, Kr.e. 1000-tól Kr.e. 200-ig keletkeztek, még ma is, 2200 évvel a szövegek bezárása után aktuális üzenetet hordoznak közösségek, de leginkább az egyéni emberek számára, a legkülönbözőbb élethelyzetekben: örömben, bánatban, szorongatásban, kétségbeesésben, zöld mezőn és a halál árnyékának völgyében egyaránt.

A Zsoltárok szerzőiként a bibliai hagyomány Dávidot, Salamont, Koráhot és Aszáfot nevezi meg leggyakrabban. De pl. a 90. Zsoltárt, amelyen a református egyházban nagyon fontossá vált ének alapszik (Tebenned bízunk eleitől fogva...), a Biblia Mózesnek tulajdonítja. Éppen a református egyház az, ahol a zsoltárok az élő egyházi énekkincs közvetlen részét képezik. A többi keresztyén egyház énekirodalmában is fontos szerepet játszanak a zsoltárok, sok költőt és zeneszerzőt ihlettek meg.

A zsoltárok tehát ugyanazt a szerepet töltik be a modern ember és a mai keresztyén egyházak életében, mint az ószövetségi zsidóság életében: az egyéni ember imája, hálája, bűnbánata, könyörgése Istenéhez, és a közösségi éneklés öröme. Zsoltárokat énekelve vonultak a zsidó emberek az ország minden részéből a jeruzsálemi istentiszteletekre nagy ünnepekkor, és zsoltárokat énekeltek a lévíták a templomi istentiszteletek alkalmából. Zsoltár énekelt Dávid, amikor dicsőítette Istent, de zsoltár formájában borult le Istene elé, amikor Betsábéval vétkezett.

Egy alkalommal, amikor Jézus hajóra szállt, tanítványai örömmel követték őt. Az egész napos forróság után az enyhe, simogató szellő ígéretes hajókázást sejtetett. Ki is kívánhatna ennél többet, szebbet? Mesterükkel együtt lenni, békességben, biztonságban, egy kimerítő nap befejezéséként. Amikor evezőcsapásaik nyomán a hajó kisiklott a nyílt vízre, még nem sejtették, hogy ez az idillinek induló hajóút lesz az, ami kishitűségüket leleplezi, és a váratlan eseményeket örökre emlékeztetükbe vési. Elég volt a hegyek közül a hirtelen, viharos erővel lecsapó szél, az egyre magasabbra szökő, tajtékzó hullámok, hogy kibillenjen a békességük, és erőt vegyen rajtuk a páni félelem. Ezért vádolták meg mesterüket azzal a tiszteletlen kérdéssel, amellyel álmából felébresztették: „Nem törődsz vele, hogy elveszünk?” (Márk 4:38)

Jézus ura a mi félelmeinknek is, de azt nem ígérte, hogy az övéinek soha nem lesznek félelmeik. Mi is gyakran kerülhetünk olyan élethelyzetbe, hogy úgy érezzük, a kihívások elborítanak minket. Ám aki Jézussal szenved el a próbákat, akinek a szívében ő az Úr, annak nincs mitől félnie, mert Jézus védelme, oltalma alatt van. Teljes biztonságban. Éppen úgy, mint az a kisgyermek, akiről egyszer régen Cseri Kálmán lelkipásztorunktól hallottam ezt a tanulságos történetet:

Egy misszionárius és kísérete Afrikában hosszú útra indult az őserdőben. Az ottani törzsfőnök az utat mutatva a menet élére állt. Velük tartott a törzsfőnök kisfia is. Útjuk egy patakon vitt át, amely fölött két egymás mellé fektetett, kidöntött fa szolgált hídként. Ritkán fordult elő, hogy a patak megduzzadt volna, de most az esőzéseknek köszönhetően erősen megáradt: a hullámok át-átcsaptak a rögtönzött hídon. Egymás mögött, egyesével haladtak az emberek. A hídfőnél a törzsfőnök megállt. Maga elé engedte a kisfiát, majd a többiek felé fordulva hangosan figyelmeztette őket:

- Jól figyeljétek meg, hogyan kelünk át! Ti is pontosan így lépkedjétek utánunk! Az utolsóért majd én visszajövök, és így egyensúlyoztak át. Az embereknek nem jutott idejük a kérdezősködéésre, mert a patak vize percről perce aggasztóan emelkedett, már-már folyóméretűre. Ekkor elhangzott a törzsfőnök vezényszava az előtte álló kisfiához:

- Indulj bátran, faim!

A gyerek óvatosan elindult. Az emberek rémülten meredtek egymásra. Volt olyan közöttük, aki a félelemtől még az arcát is eltakarta. Az egyik lépésnél a fiú lába megcsúszott, és majdnem beleesett a vízbe. Az apja utána kapott, erős kézzel megragadta, és megtartva őt ezt kiáltotta:

- Teljes súlyoddal támaszkodj rám!

Így jutottak át mindketten, és így egyensúlyoztak át utánuk a menet tagjai valamennyien: feltétel nélküli bizalommal aziránt, akire rábízták magukat.

Erről a bizalomról felejtkeztek meg a tanítványok ott, a Galileai-tenger közepén. Ezért érdemelték meg mesterük leleplező kérdését: „Miért féltetek, ti kicsinyhitűek?”

Gyermekkoromban gyakran megtörtént, de néha még ma is előfordul velem, hogy erőt vesznek rajtam a kishitűségből származó félelmeim. Istennek hála, hogy ma már az én Urammal tudok győzedelmeskedni felettük. Kisiskolás voltam, de még mindig csak édesanyám kezét fogva éreztem biztonságban magam. Az utcán, amikor kutyát sétáltató ember közeledett felénk, sírva könyörögtem, hogy menjünk át a túloldalra. Bátyám ilyenkor ki nem hagyta volna a gúnyos megjegyzést:

- Te gyáva nyúl!

És ez valóban így is volt. Indokolatlanul féltem az állatoktól, emberektől, víztől, bezártságtól és a tömegtől. Beteges félelmeim gyökerét a szakemberek arra a gyermekkori traumára vezették vissza, amikor az 1950-es évben az iskolából hazafelé tartva feltűnt, hogy csendes kis utcánkban, házunk előtt sok idegen gyűlt össze, és szürke ponyvával letakart teherautók parkoltak a bejárat előtt.

Ekkor hirtelen jobbról-balról egy-egy sötét, susogó orkáncabátos férfi lépett mellém. Az egyik megfogta a karom és közölte, hogy most nem mehetek haza. Senki sem léphet be a házunkba, mert házkutatás van nálunk. Amíg be nem fejezik a munkát, addig ők szívesen sétálgatnak velem az utca túloldalán. A másik férfi kivette a kezemből az iskolatáskámat, és belém karolt, nehogy megszökhessek. Hangosan zokogva, kétségbeesve követeltem, hogy engedjenek haza az édesanyámhoz, de nekik szemük se rebbent az érzelemkitörésem láttán. Csak azt értem el vele, hogy még erősebben markolták a karomat.

Ez az emlék máig elkísér, de már átértékelődött a jelentősége bennem. Mióta hitben járok, már meg tudtam bocsátani azoknak az embereknek. Hiszen Jézus Krisztus, az én Megváltóm, aki ott a Golgotán az én bűne-

im miatt szenvedett kínhalált, minden bűnömet megbocsátotta, és beteges félelmeimből is megszabadított. Természetesen kísértések, félelmek ma is vannak, de előbb-utóbb ilyenkor eszembe juttatja a Lélek, hogy mit is kérdezett Jézus ott a Galileai-tengeren kishitű tanítványaitól: „Miért féltetek, ti kishitűek?”

Amikor egyszer Biatorbágyon egy félreértés miatt a helyszínen derült ki, hogy igazságszolgáltatás helyett egy hétig konyhai munkát várnak tőlem, bizony úrrá lett rajtam a páni félelem. Nem a fizikai munkától féltém, hanem attól, hogy nem tudok megfelelni az elvárásnak, és szégyent hozhatok az Úrra. Az első két napon már átsegített Isten, ám a harmadik napon, a kora reggeli órákban sokkoló üzenet érkezett:

„Ma délután kaptok egy nyulat. Holnapra készítsd el! 12 órára két vendéggel érkezem ebédre hozzátok. Liza néni”

Úgy éreztem megnyílik alattam a föld. Hiszen én még egy csirkét se bontottam fel soha! Konyhakész, filézett baromfit szoktam vásárolni. Mihez kezdjek egy nyúllal? Imára kulcsoltam a kezem:

- Drága Úr Jézus! Te tudod, hogy még a húsvéti nyuszt sem merem soha megsimogatni, ám, hogy egy lenyúzott nyulat hogyan kell elkészíteni, arról fogalmam sincs. Te, aki már eddig is segítettél, mutasd meg nekem az utat továbbra is. Szabadíts meg az alkalmatlanságom miatti félelmeimtől s a kishitűségemtől. Ámen.

A feszültségem teljes feloldására a régi, jól bevált módszert alkalmaztam, énekelni kezdtem. A 300. dicséret első versét juttatta eszembe a Lélek:

Lelkem drága Jézusa, hozzád hajt a félelem,
Míg üvölt a habtusa, s nő a vész a tengeren.
Rejts el, rejts el, itt ne hagyj, míg eláll a fergeteg;
Biztonságos révet adj, s majd fogadd el lelkemet.

A konyhaajtó előtt már gyülekezett az éhes gyereksereg. Igyekeztem kellett, hogy az aznapi ebédeltetés rendben megtörténjen. Az ételosztás közben azon morfondíroztam, hogy milyen jól jönne ide egy jó szakácskönyv! A délutáni küldöncről bátoritanul megkérdeztem, hogy mit ajánl, mit lehet kezdeni ezzel a nyúllal?

Szükszavú ember volt. Kérdésekre röviden, tömören válaszolt:

- A nyúlnak majdnem olyan gyenge a húsa, mint a baromfinak.

Nekem már ennyi elég is volt. Amint elment, azonnal hozzákezdtam az állat feldarabolásához. De jól jöttek az egyetemi éveim alatt, bonctan

gyakorlaton szerzett emlékeim! Életemben először „tudományos alapos-
sággal” boncoltam fel egy nyulat. Nyomban sós tejbe áztattam, és a tu-
datlanság magabiztosságával megterveztem a menüt. A sok friss zöldségre
alapozva másnap az aprólékból nyúllevest készítettem apró, petrezsely-
mes krumpligombócokkal. A többit kirántottam. A ház mögött, az utol-
só félórában felfedeztem egy hosszú salátaágyást, így mire az illusztris
vendégek megérkeztek, királyi lakoma várta őket. A vendégek hálából egy
kosár eperrel lepték meg a gyerekeket. Mindenki boldog volt az ünnepi
ebéd elfogyasztása után.

A lenyugvó nap sugarai örömmel nyugtázhatták, hogy Jerikóban bé-
kés elégedettség honolt. Szólt az ige, a gyermekek szívesen hallgatták,
boldogan énekeltek, felszabadultan játszottak. Én pedig egy életre meg-
jegyeztem, hogy teljesen felesleges a hitetlenkedés, kishitűsködés. Hiszen,
ha az Úr az én világosságom és üdvösségem, kitől félek? (Zsoltár 27:1) A
történethez hozzátartozik, hogy amikor letelt a szolgálat, itthon egyet-
len szakácskönyvben sem találtam az én „menühöz” hasonló, ajánlott
nyúlrecepteket. De mit számít ez már? A botcsinálta szakács Isten segít-
ségével mégsem maradt szegyenben, és egyetlen gyerek sem maradt éhen.
A legnagyobb haspók kifelé menet azzal köszönt el tőlem:

- Köszönjük szépen, Inke néni. Ez a rántott pipis ebéd ma nagyon jól
esett.

Kedves testvéreim! Adja meg az Isten azt a csodát mindenkinek, aki az
ő ügyében ügyetlenkedik, hogy a gyávanyúl-jelmezt maga mögött hagy-
va átélhesse azt az élményt, hogy milyen boldogság őt szolgálni! Akár
főzőkanállal vagy felmosóronggyal, vagy ha a Lélek arra indít, a Szentírás
üzenetének továbbadásával. A fontos csupán az, hogy minden az ő dicső-
ségét szolgálja.

MÓRAY INKE
ÉLŐ VÍZNEK FORRÁSÁRA AKADTAK OTT

*Ahhoz, hogy a lehetséges megvalósuljon,
mernünk kell a lehetetlent megkísérelni.*

FRIEDEL MARIE KUHLMANN
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A betegség napjaiban

*„Mert nem a maguk fegyverével vették birtokba az országot,
és nem a saját karjuk segítette meg őket,
hanem a te jobbod és a te karod,
a te orcád világossága, mert kedvelted őket.” Zsoltár 41:4*

Uram a betegség napjai nem testszenet nekünk.
Nem szerettem volna betegnek lenni, senki sem karja ezt.
Te azonban tudod, hogy ezek a napok mire jók számomra.

Én még nem tudom.

Azonban minden, amit a kezedből kapunk az jó.
Engedd, hogy ezt a betegséget is a te kezedből fogadjam el.

Te a csendbe vezetsz engem.

Felszabadítást a kötelességeim alól,
amit egyébként teljesen igénybe vesznek engem.

Az egyedüllétbe viszel engem.

Te azonban nem alkalmazol kényszert velem szemben.

Elveszed az általam olyan jól ismert kollégákat.

Most teljesen nélkülük telik időm.

Ők ezt mondják: Ő beteg; csúnyán elesett;
a vesekövek okozzák a bajt; gyenge a pumpája.

Uram, add, hogy felismerjek valamit abból,
amit ezekben a napokban meg akarsz mutatni nekem.

Uram, add, hogy csendben viseljem el próbáidat,
Uram, taníts meg arra, hogy teljes mértékben tőled függjek.

Uram, add, hogy elcsendesedjek,

hogy hangodat ismét érthetően halljam.

Te ezekben a napokban is meg akarsz áldani engem.

Légy te a világosság sugara a betegszobámban.

Te ezekben a napokban is meg fogsz áldani engem,
te adod a vigaszt, amely megörvendeztet engem.

Légy te az a szeretet, amely megújít engem.

Légy te az az öröm, amely hálaadásra ösztönöz engem.

PAUL TOASPERN: EINE KLEINE MINUTE
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A helyes út ismerete

*„Tarts meg engem, Istenem,
mert hozzád menekültem!” Zsoltár 16:1*

Egy nagy utasszállító hajó a kikötő elé ér, és a folyó torkolatánál a bemenetelre várakozik. Az idő kapitány üdvözlí a révkalauzt, egy egészen fiatal férfit, aki röviddel ezelőtt tette le sikeresen vizsgáját. A kapitány kicsit aggódva kérdezi a fiatal révkalauzt: „Ismer minden sziklazátonyt és a veszélyes helyeket, homokpadokat és sekély részeket a folyó medrében?” A fiatal révkalauz azt válaszolta: „Nem, én nem ismerem a folyó minden veszélyes helyét, de egészen pontosan ismerem azt a hajózási útvonalat, amelyen keresztül hajóját biztonságosan be tudom vezetni a kikötőbe!”

Ahhoz, hogy helyesen éljünk nem szükséges az, hogy már eddig helyt álltunk az élet minden veszélye között, nem kell az, hogy már túléltek már az összes sziklazátonyt és szakadékot. Jobb az, ha ismerjük a célhoz vezető és a túlélést szolgáló helyes utat. A jó útba vetett bizalom jobb, mint a zátonyra futás és az összetöretés terén szerzett tapasztalatok. Ezért követjük azt az egy valakit, aki azt mondta magáról, hogy ő az út, az igazság és az élet, Jézust. Ő fog minket szeretettel és gondoskodással elvinni életünk céljához.

AXEL KÜHNER: EINE GUTE MINUTE
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A cselekvő élet bizonyágtétele

Uram, ha álom,
csak ábránd a hitem,
ébressz fel,
te mutass utat nekem!

Ámen.

Adj, kérlek, cselekvő,
bátor életet,
hogy amíg másokért
élek,
lehessek
egészen tied!

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Áldás

Legyen mindig munkád, kezeid ne legyenek tétlenek.
Érszényedben mindig rejtőzzön néhány pénzdarab.
A napsugár találja meg mindig ablakodat!
Légy biztos abban, hogy minden eső után kiderül az ég,
és szivárvány köszönt majd téged.
Legyen közel hozzád mindig egy jóbarát keze.
És Isten töltsé be szívedet derúvel és örömmel!

VARGA GYÖNGYI: ÁLDÁSKÖNYV

*Az ember Istennek vetőmagja, a napsugár azonban, amely azt megérleli,
az Krisztus.*

CHRISTIAN MORGENSTERN

Lecke az alázatról

*„Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból,
hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál.” Filippi 2,3*

A telkünkön van egy avokádófa. Amikor eljön az ideje, a fa annyi gyümölcsöt terem, hogy héttagú családunk képtelen azt elfogyasztani. Gyakran, amikor visszamegyek a városba, több zsák avokádót viszek magammal, hogy megosszam barátaimmal és munkatársaimmal.

Egy este majdnem száz avokádó volt a fa körül. Édesapám meghívta a szomszédokat, hogy jöjjenek és vigyenek belőle.

Ahogy a fát és a gyűjtögető embereket figyeltem, az alázat egy új értelmét ismertem fel. Az avokádófa annyira termékeny, hogy több tucat embert képes ellátni, és habár az emberek édesapámnak és nekem köszönik meg, a fa csak alázatosan imbolyog a szél ritmusára, és még több gyümölccsel áld meg minket.

Az avokádófánk arra emlékeztet, hogy sikereim közepette is legyek alázatos. Isten megígéri, hogy megáld és felemel mindannyiunkat, és asz-

talt készít számunkra. De a Biblia arra emlékeztet, hogy mindig maradjunk alázatosak.

Mennyei Atyánk, hálát adunk Fiadért, aki megalázta magát értünk. Emlékeztess bennünket, hogy Krisztushoz hasonlóan alázatosak maradjunk mi is. Ámen. Ha sikereket is érek el, alázatos maradok, mint Krisztus.

LEWIS MUNENE M. (NAIROBI, KENYA)
CSENDES PERCEK

Fölfelé nyíló ablakok

„Ablakot is csinálj a bárkára...” I. Mózes 6:16

Hogy Isten mit akart ezzel a rendelkezésével elérni, nem tudjuk. Az bizonyos, hogy így módon Noé nem nézhetett a bárkából lefelé, csak fölfelé. Az így elhelyezett ablakokon fényt és napsütést láthatott, miközben Isten végrehajtotta ítéletét a földön. A fölfelé nyíló ablak egyúttal megakadályozta Noét abban, hogy lefelé tekintsen. Később, amikor a vizek kezdtek lefutni, nem vehette észre az ablakon át, hogy száraz-e már a föld vagy nem. Talán az egész ítélet lefolyása idején elvesztette volna bátorságát és Istenbe vetett bizalmát és kitartását, ha nap mint nap szemlélhette volna a nagy méretű pusztulást a földön.

Milyen drága utalás ez a mi hitünkre! Aki csak korának nyomorúságait, népének bűneit, az emberi igyekezet csődjeit nézi, az süllyedni kezd, mint egykor Péter, és nem képes korunk hullámozó tengerén járni. Az idők hullámain csak az a hívő tud járni, aki állhatatosan Jézus Krisztusra tekint. Korunk lehúzó viszonyai között csakis az lehet győztes, aki Őreá tekint, arra, aki hatalmas kezével kormányozza korunk minden eseményét.

Erőnk sokszor csődöt mond, amikor felmérjük külső és belső nehézségeinket. Ha lefelé tekintünk, az mindig aláássa győzelmes életünket. Ezért tekintünk fel Jézusra, és várjuk Őt, míg fel nem virrad az Ő napjának a hajnala.

Ember vagyok, Uram...

„...Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok...”

I. Korintus 15:10/a

Ember vagyok, Uram,
és köszönöm, hogy ember lehetek!
Ember, aki ebben a tőled kapott ajándék-létben
naponként élem meg azt a csodát,
hogy céllal és küldetéssel
indítottál el erre az útra engem.
Kérlek, jelentsd ki nekem
kétségeim között is
a te biztos jelenlétedet!
Krisztus kegyelmes szeretetével
formáld és igazgasd
egyszerű mindennapjaimat!
És akkor biztosan megállok
minden küzdelemben.
És akkor igazán ember,
a te ember-gyermeked leszek,
utam bárhol, bármerre is vezet.
Ámen

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Nézni és csodálni

*„Áldjad, lelkem, az Urat! Uram, Istenem, igen nagy vagy,
fenségbe és méltóságba öltöztél.” Zsoltár 104:1*

Isten és a világ közti kapcsolat körülírására az indiaiak egy csodálatos képet használtak: „Isten eltáncolja a teremtését”. Ő a táncos, a teremtet világ pedig a tánc. Ők egyek, de mégis ketten vannak. A táncos más dolog, mint a tánc. Azonban mégis egyik nem létezhet a másik nélkül. Ha a táncos leáll, megszűnik a tánc. A táncos nem oldódik fel a táncban, de ő kifejeződik abban. Így a teremtet világ is egy szerető teremtető Isten kifejeződése. Minden élet az Isten túláradó szeretetének és hatalmának a megjelenítése. Ha Isten teremtet világát látjuk, nem kellene olyan sokat töprengeni és gondolkodni, elemezni és filozofálni, beszélni és lármázni.

El kellene csendesednünk és nézni a táncot, figyelni és csodálkozni mindaddig, amíg mi magunk is látjuk és felismerjük magát a táncost.

AXEL KÜHNER: EINE GUTE MINUTE
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Félelem nélkül szolgálni

*„A szeretetben nincs félelem,
sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem győtrelemmel jár,
aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben.” 1. János 4:18*

Egész napos vonatúton elhatároztam, hogy imádságra fordítom az időt. A körülöttem lévő sokadalom ellenére sikerült koncentrálnom; a fejemre helyeztem a fülhallgatót, behunytam a szemem, és Istent dicsőítő zenét hallgattam. Imádság közben tisztán hallottam Isten hangját, amint ezt mondja: „Ne félj, gyermekem!” Meglepetésemre azt válaszoltam: Nem félek semmitől. Kész vagyok követni téged bármi áron.” De amint tovább elmélkedtem a szavak értelmén, a szemeim megteltek könnyel. Rájöttem, hogy Isten a lelkem legmélyén szólt hozzám, ismerve minden problémámat és félelmemet. Attól tartottam, hogy nem felelek meg elvárásainak, hogy hibákat követek el, miközben megpróbálok az iránta való engedelmességben élni.

Ahogy érettebb lettem a hitben, most már tudom, hogy mit jelent szeretetből és nem félelemből szolgálni az Istennek. Megpróbáltam megszabadulni a méltatlanság érzésétől. Amikor hibázok, könnyebben találok megbánásra, mert tudom, hogy Isten megbocsát, nem utasít el és nem büntet meg. Isten szeretetére támaszkodva erősebb lettem, több örömet nyerek, valamint sokkal hatékonyabban tudom Istent és az ő népét szolgálni!

Urunk, segíts megtapasztalnunk szeretetedet, ami kiűzi a félelmet! Taníts örömmel szolgálni neked! Ámen.

Isten szeretete ad erőt a szolgálathoz.

ANNA SHIDLOVSKAYA (ÉSZTORSZÁG)
CSENDES PERCEK

Kicsiny csupor hamar felforr

*„Isten pedig hűséges,
és nem hagy titeket erőtlökön felül kísérteni...” 1. Korinthus 10:13b*

„Felrobbanok! Elolvadok! Kiengedem a gőzt!” – így árulkodunk megannyi csuporként arról, ami bennünk történik. Ha kicsiny edény alatt nagy lángot gyújtunk, először a füle lesz forró. A mi fülünk is felforrósodik feszült, gyanús helyzetekben: félrehall, félreértelmez, felerősíti a részinformációkat. Kisvártatva egész gondolatvilágunk áttüzesedhet: „felforr az agyvizem!” – mondjuk ilyenkor. Vajon mi a könnyen, vagy a nehezebben forrásba jövő „csuprok” közé tartozunk? Bírjuk a forróbb helyzeteket, vagy elég egy gyufaszál, s már kicsap a gőz? A mi esetünkben ez nem annyira a csupor méretétől, inkább a tartalmától függ, Aki feszültségekkel, szorongással, önsajnálattal, vagy öntömjénezéssel, bizonytalansággal, erőlködéssel van tele, az igen hamar felforr, s sípolva tör ki belőle az indulat. A forróságot csak Istennel-emberrel megbékélve tudjuk elhordozni, azzal a bizalommal, hogy maga Isten tartja kezében életünket, dolgainkat. Ami még hatással van a folyadékok forráspontjára, az a légnyomás. A Kékestetőn alacsonyabb, míg a tengerszinten magasabb hőmérsékleten forr fel a víz a nyomáskülönbség miatt. A forráspontnak ezt a néhány fokos eltérését a háziasszony észre sem veszi. Lelkileg azonban sokkal érzékenyebbek vagyunk: azonnal reagálunk, ha életünkre túl nagy, vagy a szükségesnél alacsonyabb nyomás nehezedik: forrongunk, vagy épp szétfolyik az időnk. Testünkre jelentős nyomásként nehezedik a légtömeg, de enélkül nem is élhetnénk, mert a belső nyomást nem elensúlyozná a külső. Ugyanígy csupán elméletben létezhet az is, hogy „nyomás” nélkül élünk.

Vágyunk arra, hogy semmi ne nyomja a vállunkat, de ha nem kellene a problémák nyomásával megküzdünk, elkorcsosulnánk. Istennek jó oka van arra, hogy ne vegye le rólunk a terhelést – inkább csak lecseréli, s gondoskodik a nyomás erejéről. Amikor Istent személyes Gondviselőként említjük, ne felejtjük el, hogy terheinket és azok súlyát személyünkre szabja. Ő pontosan tudja, mennyit bírunk. Nem terhel felettébb, de alább sem. Életünk barométerét gondos szemei figyelik; az erősítés és a megkönnyebbülés ritmusára forró szeretettel ügyel.

VALAMIKELL.HU

Uram...

„Ti azonban szeressétek ellenségeiteket...” Lukács 6:35

Uram, a harag, gyűlölet
fojtogatja a lelkemet.
Gyanakvó szívem vádol
bárkit, bármikor bárhol,
és szenvedek.
Pedig vágyom, hogy
magamnak, másnak
végül mégiscsak
megbocsássak.
De nélküled erre
a szívem, a lelkem képtelen.
Uram, hát Lelkoddal
szabadíts fel a szeretetre,
kérek, hogy tégy csodát
velem!
Ámen.

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Gondolj a vasra

*„Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége!
Mily megfoghatatlanok az ő ítéletei,
és mily kikutathatatlanok az ő útjai!” Róma 11:33*

Tekints meg a kovácsműhelyben egy nyers vasdarabot. Ilyen formában semmire sem jó. Ahhoz, hogy szerszámmá váljon a kovács addig tartja az égő szénben, amíg fel nem izzik. Utána az üllőre a kalapács alá kerül, hogy csak úgy szállnak a szikrák. Így formálódik hasznos eszközzé.

Ezért ó ember, gondolj a vasra! Isten valami igazzá akar kiképezni, amire önmagadtól nem vagy képes. Ő az ítéletei kalapácsával kovácsol, és nyomorúságod tűzével nemesít téged.

Ez nagyon fájdalmas és sajnó. De tarts ki és ismerd fel Isten szeretetét, aki a kereszt alatt hordozó edényévé akar alakítani téged.

MARTIN LUTHER: EINE KLEIN MINUTE
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Koldusként, jövök hozzád, kitárom üres kezem,
csak cundra borul reám, fájón szegényesen.
Ez mind, mit e világból, magammal hozhatok,
összetörve állok itt, minden ember elhagyott.
Jöjj hát fiam, két karom tárva vár.
A szív, ha fáj, bennem nyugtot talál.
Nem nyújt, nem ad semmit, e rossz világ,
de én adok, tereád üdv-ruhát.

Voltak szép vágyálmaim, melyek, mint a délibáb,
szertefoszlottak s maradt, kínzó nyugtalanság.
Futottam a gazdagság, és a hírnév után,
de mi abból megmaradt, e néhány rongy az csupán.
Ne féld, ne véd, e rongy koldusruhát.
Hisz vár hajlék, mely nem kézzel csinált.
A kincs, hírnév, mind csak a porba száll,
mit én adok, mindörökké megáll!

Fáradtan jövök hozzád, nincs más kihez mehetnék,
hol bűneim terhétől, megszabadulhatnék.
Kopogok alázattal, el ne vess engemet,
ha nálad nincs kegyelem, máshová nem mehetek.
Jöjj hát fiam, nem vetlek téged el.
Bennem a szív, igaz Barátra lel.
A bűn, ha fáj, úgy irgalmat talál,
csak sírj, könnyed, bűnbocsátó víz-ár.

Tenálad van irgalom, bocsánat, felemelés,
összetört szívnek remény, tisztulás, szentelés.
Egy szóval mond azt csupán, enyém vagy gyermekem,
többé már nem lesz koldus, megváltott új életem.
ó jöjj, csak jöjj, enyém vagy gyermekem.
Nem lesz többé jövevény, idegen.
Tiéd, tiéd, az élet záloga,
tiéd, tiéd, az élet-korona!

Vadászi András

Ezt az éneket Vadászi András (1932 – 2014.) metodista lelkész és felesége Kati énekelték együtt az egyik női konferencián (talán Dombóváron?). Az ének gyönyörű dallama máig a fülemben cseng.

Vadászi András lelkési pályája Szolnokról indult, majd Kaposváron és utána Szegeden volt körzetvezető lelkész. 1963-ban szentelték fel lelkésszé. Életében kiemelkedő missziós szolgálata volt a fiatalok között, de a határon túli, vajdasági magyarok között is fontos munkát végzett.

2003-ban, felszentelésének 40. évfordulóján köszöntötte a magyar Évi Konferencia, majd 2012-ben a Magyarországi Metodista Egyház Szegeden tartott 80. Évi Konferenciája is ünnepélyes keretek között köszöntötte fel az akkor 80 esztendőes lelkipásztort.

Két unokája egyházunk lelkészei: Vigh Bence az Óbudai- és Vadászi Dániel a Szekszárdi gyülekezetben.

WIKIPEDIA ALAPJÁN SCHAUERMANN M. HENRIKNÉ

*Oltalma alatt, szeretve, megáldva, hordozva és vezetve énekelünk
Istenről. Az igében jön felénk, amely ma megszólít minket.*

G. SCHMID

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, ez a hírlevél is olvasható ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét,
ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Külföldről utaláshoz:

HU37 1040 2427 5048 5348 5453 1009 | OKHBHUHB

*Szeretettel
köszönjük és az Úr
áldását kérjük*

*Hanula Hanga
lelkészünk*

*életére és
szolgálatára*

*Gratulálunk a
lelkészi oklevél
megszerzéséhez*

